

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročevanje.

Ob konci leta vabimo vljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1893 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. Naročnina pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrt leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlažje po poštinih nakaznicah upravnistvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Odbor kat. tisk. društva.

Ob konci leta.

Malo dnij še imamo in dolga večnost nam zagrne leto 1892 ter ga pogrezne v svoje temno krilo. Nazaj ga ne bode nikoli več in ostane še nam samo v spominu, toliko in v tem, kar nam je prineslo in kar nam je zapustilo — dobro ali slabo. Naša želja je sicer, naj bi leto, ki ravno od nas slovo jemlje, pri naših bralcih ne ostalo v slabem spominu, toda kaj vemo! Naši časi niso taki, da nam storé življenje lahko, narobe človeku je treba, da si v njih ohrani glavo bistro in roko trdno, ako se hoče obdržati na vrhu, sicer bi ga požrli valovi raznih nezgod, v katerih se nahaja človeštvo sedaj bolj, kakor kedaj poprej.

Vzamimo sedaj kmeta, gospodarja: za kaj mora on sedaj skrbeti, česar poprej ni bilo ali ne v tolikem številu! Na njegovih ramenih sloni ne samo sreča njegove rodbine, ampak sreča ali nesreča celih okrajev, dežele, države. In ako sodimo letošnje leto po tem, kam ga naj denemo: ali v predal dobrih ali pa v predal slabih let? Če naj izrečemo mi sodbo čez-nj, ne denemo ga sicer v predal najslabših let, ali toliko smemo reči, da je bilo po večjem slabo leto in si marsikateri go-

spodar še šteje v srečo, ako se izvije iz tega leta, ne da mu primanjka rečij, kar mu jih je treba, da ne trpi škode njegovo gospodarstvo.

Ako pa se gospodar še kolikor, toliko prebije skozi to leto, svetu se godi v tem brž slabše. V stari Evropi sicer ni bilo nikjer vojske, toda priprave za-njo se godé še vedno in v tem letu ne manj, kakor v drugih letih. Nove puške, nove vojaške postave — vse leto je bilo o njih govorjenje in le sreča, da v našem cesarstvu ni bilo teh rečij še treba, ali druge spremembe pri našem vojaštvu tudi mi ne pogrešamo in sicer pri ženijskem in pijonirskem krdelu. Nekaj milijonov se je za-nj že tudi pri nas poizgubilo iz državnih blagajnic in sreča, če se jih ne poizgubi še več!

Če smo pa živeli še mi v Evropi v nekem miru, v Afriki, v Ameriki ni bilo tako, kajti v onih krajih so bile ali že vojske ali pa ustaje ter je veliko ljudij v tem letu končalo svoje življenje »pod britko sabljo«. Česar pa ni v Evropi storila sablja, to je napravila tukaj »črna morilka«, tihotapa kolera in še sedaj, v hudi zini, se ni podala popolnem v mir, kajti na Nemškem, v Hamburgu in na Ogerskem, v Budimpešti še vedno preseli kje koga iz tega sveta in zato nismo brez strahu, da ne vzdijva spomladi še kje iz nova.

Huja pa, kakor ta morilka, je neka nova bolezen, ki se kaže skorej po vseh deželah, če naj ne rečemo, po vseh krajih: — to je nezadovoljnost. Kje in v kateri hiši še najde človek sedaj »ljubo zadovoljnost«? Resnica, nje ni več veliko na svetu in vendar ni večje nesreče pri hiši, kakor so nezadovoljni ljudje, kaj se pa le, ako je tacihi polno v okraji, v deželi, v državi! Naši bralci vedó, da imamo v naši državi tacihi ljudij veliko in če vzamemo samo politično polje, katero izmed naših raznoličnih in raznojezičnih ljudstev, kolikor jih živi pod dvoglavnim orlom, še je zadovoljno s tem, kar uživa pravice? In kar je čudno, tisto ali recimo bolje, tista stranka, ki vživa še več, kakor vse pravice, vam

še je najbolj nezadovoljna, to je nemška liberalna stranka.

Upajmo, da ostane le-ta stranka še tudi nadalje in prav dolga leta nezadovoljna, kajti uzroka ona nima nezadovoljnosti. Bog nas varuj pa nje zadovoljnosti, saj nje ne nasiti brž nič, kakor skleda, ki se ji pravi vlada in vlada taka, da ji je vsakdo za podnožje in vsako ljudstvo, dokler ne veruje na evangelije nemškega liberalizma. V tem je sicer dobro, da sploh ljudem liberalizem že ni več tista zvezda, ki pripelje človeka do polne sreče, ali žal, da se je v slovenske kraje priteplo dokaj liberalizma in se vé, da slov. ljudstvu na škodo. Kdor stoji pri nas v službi liberalizma, on dela, naj že rad ali ne, za nemško liberalno stranko. Zato je pri nas liberalizem in nemškutarija eno in tisto. Upajmo, da premine prihodnje leto eno, kakor drugo iz naših krajev in tako bode za slov. ljudstvo potem — srečno novo leto.

Cerkvene zadeve.

Jožef Jeraj †.

Neizprosna smrt pobrala nam je zopet nevstrašnega bojovníka za sveto vero katoliško, za pravo naroda slovenskega, vzglednega svečenika in navdušenega domoljuba, veleč. g. Jože Jeraja, častnega kanonika, kn. škof. konsistorijalnega svetovalca in župnika v Žalcu.

Nastopne vrstice naj bodo posvečene spominu tega zaslužnega moža! Porojen dne 27. februarja leta 1827 v Rečici podal se je, končavši domačo ljudsko šolo, na Celjsko gimnazijo. Upanje, katero so stariši njegovi va-nj stavili, ni bilo prazno, neosnovano, temveč se je sijajno izpolnilo: Jeraj bil je jeden izmed najbolj talentiranih, pridnih in vrljih dijakov tedanjega gimnazija. Po izbornem zaključku gimnazijskih svojih študij je vstopil — tako mu je narekovalo srce in trdno prepričanje, katero si je za svojega dijakovanja vstvaril — v celovško bogoslovje, kjer je bil leta 1852 posvečen v mašnika. Mladi kapelan je služboval pri Sv. Juriju, v Šmariju, in vladika Slomšek, ki nepozaben živi v srcih hvaležnega in vdanega mu naroda slovenskega, je spoznal vrline in katehitične sposobnosti mladega vrliga duhovnika ter ga je imenoval katehetom v Celju. Od tod je bil premeščen v Maribor, kjer je tri leta opravljal službo dvornega kapelana pri pokojnem knezoškofu Maksimilijanu. Neumorna delavnost in težavnost njegovega stanú vplivale so slabo na njegovo zdravje; obolel je bil na nogah in kljubu vsem skrbem in vestnemu gojenju ni se te nepridne bolezni mogel popolnoma osvoboditi do smrti. Ko je leta 1869 župnija v Žalcu zgubila svojega pastirja, imenovan je bil tamošnjim župnikom g. Jože Jeraj. Celih 23 let je oskrboval to župnijo ter je sijajno pokazal, kaj zamore duhovnik, ki si je svest vzvišene svoje naloge in velečastnega stana svojega: bil je svojim ovčicam skrben učitelj in ljubezniv prijatelj, istotako spreten in natančen na pridiznici, kakor v spovednici, bil je nesrečnikom tolažnik, vbožcem podpornik, pravi oče; in kadar je šlo za prava katoliške cerkve, povzdignil je tudi ou svoj glas in se je pokazal nje vdanega sina, ki energično in vstrajno zastopa pravične njene zahteve. A vrhu tega ni nikdar pozabil, da je sin matere Slovenije, nikdar ni zatajil narodnega prepričanja, temveč je vedno ostal zvest mladostnim idejalom, katere je dejanski izvršil; bil je požrtvovalen domoljub in odločen

Avstrijan. Kako je slovensko ljudstvo žalske okolice ljubilo in spoštovalo svojega duševnega očeta, pokazalo je sijajno na dan pogreba — bil je to 20. decembra — ko se je mnogoštevilno zbralo, da spremi pokojnika na zadnjem potu. Ob desetih zjutraj začel se je svečanostni requiem, katerega se je vdeležilo 42 mašnikov. Potem so stopili preč. g. opat Ogradi na pridiznico ter z lepimi, globoko čutenimi besedami naslikali blagega moža in plodonosno njegovo delovanje. Med črno mašo, katero so služili preč. g. kanonik Karol Hribovšek, strinjale so se gotovo vseh navzočih molitvi v jedni prošnji: Vsegamogočni naj bi bil pokojniku milostljiv sodnik ter bi podaril zaslužen plačilo njegovim delom. Po končani cerkveni slavnosti pomikal se je proti mirodvoru veličasten sprevod; pred rakvo so stopali preč. g. opat in z njimi 41 duhovnikov, in sledila je mnogoštevilna množica hvaležnega, pobožnega slovenskega ljudstva. In zvonovi žavske cerkve, ki so pred 23 leti veselozvoneče pozdravljali novo imenovanega župnika, ostali so mu zvesti, njih žalostni glasovi spremljali so ga tudi na zadnjem potu njegovem.

Lahka mu bodi zemljica, v kateri si odpočije od zemeljskega truda in boja!

Slava spominu tega vzglednega duhovnika in vrliga domoljuba!

Duhovski poslovnik.

To knjige je ravnokar izšel četrti in zadnji zvezek ter ima tudi zaporedno kazalo, katero natančno pove, kaj in kje se govori v knjigi o kateri stvari. V vsacem hipu najde človek lahko po tem kazalu, česar ravno išče. S tem zvezkom je torej dogotovljena lepa knjiga, o kateri lahko rečemo, da bode v veliko polajšanje čč. duhovščini pri slov. uradovanji, kolikor ji ga je treba v nje področji,

Božičnico je priredilo 18. decembra v zavodu šolskih sester v Celju kat. pop. društvo. Zbralo se je obilno gospe in kmetov. Načelnik društvu mil. g. opat je v prisrčnem govoru razlagal pomen in namen takih slovesnostij, zahvaljujoč se ob enem vsem požrtvovalnim podpornikom in dobrotnikom. Zatem pa se je pelo in prednašalo. Posebno dobro se je obnesla božična igra. H koncu je blag. gospa Regina Vašičeva porazdelila obleko in obutej med učence in učenke obeh okoličanskih šol. Obdarovanih je bilo do 80 otrok.

Opozarjamo prijatelje šolske mladine na to izborni solo čč. šolskih sester, proseč jih obilne podpore tudi v novem letu. Dineski naj se blagovolijo pošiljati z naslovom: Kat. podp. društvo v Celju.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Leskovec 10 fl., Stari trg 10 fl., Kapela pri Radgoni 20 fl. 83 kr., Vojnik 19 fl. 29 kr., Sv. Kungota na Pohorji 50 fl., Braslovče 17 fl. 80 kr., Ljutomer 20 fl., Gornjigrad 3 fl. 81 kr., Rečica 2 fl., Sv. Mihael 50 kr., Rogatec 10 fl. 14 kr., Stoperce 5 fl., Fram 3 fl. 10 kr., Pameče 12 fl., Sv. Venčeselj 6 fl., Sv. Peter pri Radgoni 50 fl., Zibika 10 fl. 50 kr., Ruše 9 fl., Zreče 7 fl. 76 kr., preč. g. dr. J. Muršec v Gradcu 5 fl., Slivnica pri Celji 8 fl. 40 kr.

Gospodarske stvari.

Nekaj o svinjereji.

Svinjam je zmerom še dobra cena in marsikateri kmetovalec se drži še skorej najbolj na trdnem — po